מאת הנאון מיד הדב בדוך הדטפלד שליט"א, מאת הנאון מיד הדטפלד שליט"א, דעשעה ברוך, קליבלגד הייטס

light (5). In fact, if one is careful to use only the Shamash, one is allowed, לכתחילה, to make use of that benefit (6). The prohibition is on all the *Chanukah* lights (not the *Shamash*) including the additional *neiros* that are added each night (7), the lights that are in shul (8) even in the morning when there is no beracha recited over them, and even *neiros* that are kindled by a *katan* (minor) for chinuch purposes (9). From the Mishna Berura (10) it seems that one should be stringent regarding having benefit from the *Chanukah* lights even after the first half hour.

It is forbidden to warm oneself or any food item from the heat of the Chanukah lights, or eat a meal, even a mitzvah meal, using the Chanukah Menorah. One may not use the neiros to recite the blessing, "בורא מאורי האש" in the Havdala after Shabbos (11).

What is Permitted? One may briefly look up in a *sefer* a short halacha relevant to the Menorah (12) as well as read the text of הערות הללו" (13) by the lights. If the electricity went off and the house is in total darkness, save for the light of the Menorah, one is not required to keep his eyes closed and bump into things (14). Poskim sort of benefit from them, we can say that it came from that extra debate if one may enjoy pleasant scented *Chanukah neiros* (15).

ביז הריחיים – תבליז מדף היומי – סנהדריז ו:

ב"ד - The *Gemara* brings 3 different ways how to learn this פסוק 1)Translating בוצע ברך נאין ה" - The *Gemara* brings if litigants come to because they want a הרי זה חוטא. If one praises a judge for doing so, he is a מפריש חלה translates מפריש חלה to mean thief. i.e. if one stole wheat, ground it, baked it and was מפריש חלה from it, how can he make a on it (either the אכילה on it (either the אכילה)? This is not a ברכה but rather a מאאי A thief who makes a beracha has cursed ה מאיז 3) savs this is referring to מאכלות אסורות who said "מה בצע כי נהרג את אחינו". The שו"ע Daskens if one eats מאכלות אסורות he may not be included in a אימעו, nor does he make a אבירה on this food אינסאן דאן בסוי beat it, we apply the מאני and an אימעו to eat it, we apply the מילה איליטן **רמבים. The הייטן רמבים. The האייטן מצרי**ש paskens this way as well. The האביד מאי הייטן מצרים. אכילה איליט אילי lacks a והנאה because it's a דבר אסור, why should he not be ברכה to make a ברכה before and after? After all, he has had והנאה

The איז א אוי א savs if one eats ברכה before or after. The מאכלות אסורות savs if one eats מאיז א שי א before or after. The מאכלות אסורות explains since he's in a אדרבה, he's eating אדרבה, he's fulfilling the וחי בהם do מצוה. The אדרבה או היתירא, he is eating היתירא, he's fulfilling the מצב של סכנה. אנסוהע], although he ultimately does have האה from the food, he does not make a ברכה. The איז asks an apparent inconsistency. We just quoted the that if one is in a סכנה he does make a ברכה even though he doesn't want to eat it and the מתבר he doesn't add anvthing to this. so it seems he's in agreement. Yet the ברכה also paskens that if one is forced to eat אנסורה. Why are they different? In both cases he is forced to eat. In one case he is forced because he is a חולה and in the other case, he is being forced by people? The משנ"ב answers, that when one is a חרלה שיש בי סכנה he is not physically forced to eat. If he eats (because of his sickness), he has האאה and makes a ביכה. But if one is physically forced to eat, it's not by choice, so it's not שייד to require him to recite a אכילת מצה. Asks the אניין שער לאין שער לאין Why regarding אכילת מצה do we say if one was physically coerced [אכידה] to eat אבילה, it is called an אכילה and he is אני the *mitzvah*, but not here? He explains that concerning being איצא the mitzvah it is considered an הראה, but regarding making ברכות since he was forced to eat, it's not אכילה, but regarding making ע"ש.

קב ונקי ס' סבן ר' אילברשטיין quotes אילישיב that if a diabetic couldn't help himself and ate some cake, since this is a danger to him, he does not make a ברכה אחרונה. Ray Elvashiv quotes our halacha above that since this is a איו זה מברד אלא מנאצ to his health איו זה מברד אלא מנאצ However, he should make a ברכה ראשונה because the first crumb he eats is probably not a סכנה for him, and since we make a ברכה ראשונה even on a crumb, the ברכה can go on that.

NIT

(1) משנה ברורה תרעגייא (2) שםיח (3) שם (4) או"ח תרעניא (5) שם (6) ביאור הלכה שם (7) מ"ב תרעגיז (8) שםייג (9) שו"ת מנחת שלמה בינחימב (10) תרעבים (11) או"ח תרפאיא (12) שערי תשובה תרעגיג (13) שו"ת שיח יצחק שמ"ו (14) שער הציוו תרעגייא

R' Moshe Sofer zt"l (Chasam Sofer) would sav:

ন্থ

ති

prohibited to use for our personal needs (3).

Laws of this Prohibition. Some of these laws apply because of

the first reason mentioned above, and some apply because of the second and third reasons. For brevity's sake, we will not detail

which activities go into which reason. It is prohibited to count

money, read a note or book by the light of the *Menorah* if the

room is somewhat dark (4). The reason why we light an extra *ner*

called the *Shamash* and we situate it a bit higher than the other

lights on the *Menorah*, is so that just in case one will derive any

- זיאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם" - The *Rishonim* ask how can Yosef hold his brothers in *Mitzrayim* for 3 days if his father is home and doesn't have any food? The answer is that they really did have food and Yosef knew that from his first dream of the bundles of grain. This is why the *posuk* says right away that he remembered the dream, referring to the bundles and that they had enough food. Thus, the only reason they are coming now must be because they are spies."

A Wise Man would say: "Good leadership consists of showing average people how to do the work of superior people." מוקדש לעילוי נשמח זקני "ONLY a Real Connection With Hashem Printed By: Quality Printing נפוולי טוביה ב״ר ישראל מינצער **Graphic Copy & Printing** Will Make Us Happy ...Build It!" (Be Mkabel !!) ו"ל. נפטר ראש חודש טבח (845)352-8533 ONLY 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org תהא נשפתו צרורה בצרור החיים

שבת קודש פרשת מקץ – שבת הנוכה – כ״ז כסלו תשפ״ה מאניא ישבו Shabbos Chanukah - Parshas Mikeitz - December 28, 2024

טיב התבדי מאת הנה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ טלט"א, ר"י שער הטמים ירוטלים עיה"ק ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלקים וממהר האלהים לעשתו ... (מא-לב) - קץ שם לחושך

נה יוסף הצדיק היה יושב ספוז וכבול בבית האסורים. מעונה וכפות על לא עוול Π בכפו, אינו רואה את אופק סוף זמן שהייתו וישיבתו במקום שפל המדרגה. גם זשתרלותו בבקשתו משר המשקים לאחר שהטיב בעדו בפתרוז חלומו ביקש ממנו: ׳כי אם זכרתני אתר כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני זו הבית הזה' (מ-יד). לא נענתה והסוף ידוע מה שהיה 'ולא זכר שר המשקים את יוסף ישכחהו', הרי שתקוותו והזרמנותו האחרונה להשתחרר נתרחק ממנו ונצשה. תוחלת ממשכה מחלה לב. אר יוסף הצדיק לא התיאש מישועתו עד שעליו נאמר ׳אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו' (תהלים מ ה) – זה יוסף' (מ"ר פט. ג).

ברם. כשרק בא העת והזמז הנכוז והמדויק בו נגזר ממרום שיצא מבית האסורים מלוך על כל מצרים ולאחר מכז על כל הארצות. נעשתה שידוד המערכות ובאופן מופלא מיהרו ובאו לגאלו – על ידי ׳חלומות׳ שחלם פרעה שעליהם נאמר (זכריה י ב) חלמות שוא ידברו׳. נזכר בפתע פתאום שר המשקים. אשר כל עוונו היה ע״י שנפל ובוב' מקטני הבריאה אל תור כוס פרעה. אשר זאת גרם לו להיפגש עם יוסף הצדיק בבית הסוהר ובהמשר אף לפתור לו את חלומו. ועתה ברגע זה שעלה ברצוז העליוז לשים קץ וסוף לסאת יגוניו ויסוריו של יוסף הצדיק, העלו בבית פרעה את שמו של וסף כיודע לפתור חלומות. תיכף ומיד מיהרו והרצוהו מז הבור להביאו לפני פרעה בכבוד גדול ולא די בכך אלא לאחר זמן קצר ביותר נעשה אותו עבד היושב במרתפיה. חשוכים של בית הכלא. זכה ועלה בידו להגיע לפסגת המלוכה. ונעשה ה'משנה למלך'. כי ישועת ה׳ כהרף עיז. ואפילו חרב חדה מונחת על צאוורו של האדם אל ימנע

ערותיך אתבונן לימוים מאו היב אבחום המאל אבטטיין טליטיא, בעביט טוח אברהם מאי חנוכה וכו' נעשה בו נם והדליקו ממנו שמונה ימים ... (שבת כא:) – גילוי אליהו במצות הדלקת גר הנוכה הקובל **רבינו יצחק סגי נהור בז הראב״ד** כתב דבר נפלא, בקונטרס סוד הדלקת 🗍 נורות חנוכה. וקיבל את זה מאילהו הנביא וז"ל: "(מי) שהזהיר בל"ו נרות חנוכה וכו'. וכה שתתראה אליו השכינה. ושישוב ה' מחרוז אפו. ויעמוד מכסא דיז וישב על כסא המים". עכ"ל, מבואר כאז דבר נפלא. סוד גודל בנרות הנוכה, דמי שזהיר בנירות

חנוכה זוכה לרחמי שמים, שהקב״ה עומר מכסא של דין וישוב על כסא של רחמים. ובאמת מאמר זה שהקב״ה עומד מכסא של דיז והולך וישוב על כסא של רחמים מצינו במצות תקיצת שופר. דאיתא במדרש (במדבר רבה פ' כ"ט. ד') ז"ל: "אשרי העם ודעי תרועה - אלא שהז מכיריז לפתות את בוראז בתרועה, והוא עומד מכסא דיז לכסא רחמים ומתמלא עליהם רחמים והופך להם מדת הדין למדת רחמים״, ע״כ. וכן בתב **הגאוז ר' חיים פאלאג'י בספרו רפואה וחיים** (פרק ה' אות ע"א) שהדלקת מנורת ונוכה מבטל מדת הדיז, ומעורר רחמי שמים, דאיתא **בזוהר** (במדבר דף קמ״ט) דסגולת מנורה בבית המקדש היא דוגמת תקיעת שופר, וכמו שתקיעת שופר מעורר רחמי שמים קב״ה הולר מכסא של דין לכסא של רחמים כמו כן כשמרליקים את המנורה.

עצמו מז הרחמים (ברכות י א). ואף כאשר נראה לו לאדם שדלתי שמים סגורים בעדו. תפילותיו שבים ריקם כלעומת שבאו. וישועתו רחוקה ומתמהמת לבוא. ידע כי בשמים יש זמן קצוב לכל יסוריו, ויש זמן המיועד לגאולתו הפרטית והכללית אשר במהרה בא יבוא, ואדרבה בזמז עקא וצרה מכינים לו את בגדי מלכותו ומהפכים את אבלו לששוז. כאשר היה ליוסף הצדיק שדווקא על ידי ישיבתו בבית הסוהר נתעלה בכל המדרגות עד אשר ׳ויתנו לו כתר מלוכה׳.

ANX.

Q.X.

MONSEY EDITION

הדלקת נרות שבת – 4:17

זמז קריאת טימע/ מ״א – 9:04

זמן קריאת טומע /הגר״א – 9:40

סוף זמז תפילה/להגר״א – 10:26

זמז לתפילת מנחה גדולה – 12:28

שקיעת החמה שבת קודש – 4:35

25:25 – מוצט"ק צאת הסכבים

צאה"כ / לרבינו תם – 5:47

ותקננו בעצה טובה. אכן כאשר סיים יוסף הצדיק לפתור את חלומותיו של פרעה. לא נעצר בפתרוז בלבד. רק הוסיף מעצמו ונתז עיצות מועילות וטובות לגבי העתיד. כמו שאמר לפרעה: ׳ועתה ירא פרעה איש נבוז והכם׳. שידריר ויאמר -האיר להפיק את המירב שניתו מהיבול הרב. וכיצד להשתמש כראוי באופו הטוב ביותר ב'שנות השובע' כהכנה ל'שנות הרעב' הבאים אחריהם. לצבור בר ולאחסנם כראוי למעז החיות עם רב. הרי לפגינו לימוד ומוסר השכל. שכאשר ישנו לאדם רעיוז ומהלר מסוים אשר יכול להועיל לו בעבודת ה׳. לא די בידיעת הדברים בלבד. אלא צריר לעשותו ולגמרו למעשה, והוא על ידי השאת עצות על העתיד להכין ולתכנן את צעדיו את הדרך ילך בה ואת המעשה אשר יעשה. כי היצר הרע - לא מפריע לו שהאדם ׳ודע׳ עניני עבודת השם - מושגים נעלים. ידיעות בתורה וחשיבות התפילה. אר אינו נותז שיצשנו ושיוציא לאור עולם הלכה למעשה את מחשבותיו הטובים. הדרך והעצה היעוצה לזה למרנו. כפי אשר אמר יוסף לפרעה סמור ותיכף לפתרוז החלום. אשר לא די בידיעת החלום גרידא שיהיו שנות שובע ורעב. אלא עליו לקחת יועצים שיתנו לו עיצות טובות – לחשוב על העתיד לבוא. יתן השם יתברך שנזכה להכין את עצמנו לקראת הימים הבאים עלינו - ימי החנוכה המאירים. ומהם נוכל כל אחר ואחר לקחת השפעות ואור חדש גדול למשר כל השנה להאיר לנו את הדרך ואת המעשה.

והדלקת נרות חנוכה הוא כעיז הדלקת המנורה בבית המדקדש (עי׳ **רמב״ז** בהעלתר). ודבר זה צ"ב. מהו סוד בהדלקת המנורה שמעורר רחמים שמים כמו תקיעת שופר. ונראה לבאר העניז ע"פ יסוד מדברי הסבא מקלם (הכמה ומוסר ה"א מאמר ס") בביאור מצות הדלקת נר חנוכה.שכ', רמצינו כמה גדולה מצות נר חנוכה. שאפילו עני בישראל חייב למכור כסותו לקנות נר חנוכה כו' קדוש היום ונר חנוכה. נר חנוכה עדיף כו' וכהנה וכהנה. וכתב וז"ל: "זהנה מה כל החרדה זאת. הכל כאדם המצוה לחבירו דבר. ואמר לו לעשות קשר לסימז. שלא ישכח מה שמסר בידו וכו' וחייבו לנו לעשות קשר לסימז. להדליק נר חנוכה. לזכור הנסים שנעשו לנו בגלוי לציז כל. למעז נקבל עלינו עול מלכות שמים ברצוז ושמחה וכו'. והנה תהלה כי זכיתי להדליק כמה פעמים גר חנוכה. ולא זכיתי לזכור הדבר שנמסר לנו להתבונז בגבורת ה' וחסדי ה', כי הוא כל יכול, רחום וחנוז בלי תכלית עד שאתפעל מהנסים שנעשו אז. לקבל עול מלכות שמים ברצוז וכו', אוי ואבוי לאדם שעושה מעשיו כמעשה קוף בעלמא וכו״ עכ״ל. עיי״ש בכל דבריו. ומבואר מדבריו, דהתכלית של הדלקת גרות חנוכה הוא כדישיקבל צול מלכות שמים. וא״כ. שעיקר קיום מצות נר חנוכה הוא לקבל עול מלכות שמים. ולא די במעשה הדלקה בעלמא, מובן היטב הדמיין לתקיעת שופר, שמהותו של תקיעת שופר הוא ג״כ לקבל עול מלכות שמים. ולשוב בתשובה שלימה, וע"י בודאי יתעורר רחמי שמים.

מעטה אבות סימז

הנרות הללו אנו מדליקים על הנסים ועל הנפלאות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה ... (סדר הדלקה) Daniel and Neriva Sharabi attended the Nova Festival on October 7, together with a group of friends, and soon after enjoying a beautiful sunrise, the missiles started falling and everyone started running. Daniel was a trained IDF medic and kept stopping to help wounded people along the way, but after watching an RPG blow up a car behind which his best friend Yosef and some others were hiding, he simply dropped everything and ran, together with Neriya, for their lives. Terrorists were everywhere, spraying machine gun fire, and young people were dropping like flies. It was nothing short of heartbreaking.

Suddenly, they saw an abandoned Israeli tank and climbed inside. A dead soldier was slumped forward and they searched every inch of the tank looking for a weapon. It was empty, though, and the two brothers began to play with the controls to see if they could get it moving, in order to drive it away. Neither had any training in tank controls and the tank would not budge.

They held their breath hoping the terrorists would not attack an abandoned tank, but this too, was shortlived. The tank came under heavy fire and Daniel thought their end was near. Just then, he hears his brother Neriya shouting, praying: "Hashem, I don't pretend to understand why this is happening, but I do know that there is a dead soldier who was fighting for You, for Your people, and we want to fight too. Now it is Your turn - give me a weapon! I don't care how - just give me weapon!" The second he finished shouting, Neriya looked down and noticed something shiny under the soldier's foot. It was the strap of a rifle.

With thanks on his lips, Neriva picked up the rifle and grinned. Now they had something to fight back with. Daniel opened the tank's turret and hastily climbed out. Neriya threw him the rifle and climbed out himself. To their shock, they found 30 young men and women hiding under the tracks of the tank. Had they managed to get it started, an even bigger calamity might have unfolded. Daniel, the medic, went to help the wounded, while Neriya opened the rifle's chamber to see how much ammunition they had. To his chagrin, the chamber was full of sand. It wouldn't work no matter how much ammo was inside.

Daniel remembered that quite often, girls bring jars of vaseline to these festivals in the desert because their lips get dry from the wind. He grabbed the rifle and called out if anyone has vaseline. One girl came forward and handed him a small jar. He quickly greased the rifle's chamber - and what do you know - the ammunition slid right in. Just like in the *Chanukah* story, the Jews had the miracle of the jar of oil - On October 7, they had their own miracle - the miracle of the jar of vaseline!

Neriya took the rifle and began returning fire. Daniel called a number of fellow members of his Givati Brigade to come help them, but the army didn't show up for hours. He finally called Yoni, his deputy commander, and asked him what to do. Yoni told them to shoot into the bushes where the terrorists were taking cover, one bullet every 60 seconds, so the terrorists knew that they were armed. Yoni stayed on the phone for 5 hours, directing the battle from *Tel Aviv*. Five whole hours!

Meanwhile, one of the men who had been hiding under the tank climbed up and managed to dislodge the heavy MAG gun that was mounted on top. This was a more serious weapon. With him on the MAG, Neriya with the M-16 rifle, and Daniel on the phone with Yoni directing the battle using the tank for cover, the little band of *Maccabim* held off waves of terrorists. An RPG exploded nearby and everyone was hit with shrappel. The group of girls still hiding under the tank began to shriek and scream. Daniel velled at them: "Quiet, everyone, quiet! Some of us are wounded and some are fighting. Everyone else - daven!" And that is exactly what they did! They started praying, a group of non-religious boys and girls began screaming, "Shema

Yisroel ... " reciting chapters from Tehillim. It was otherworldly - Daniel said he will never forget that moment the rest of his life! Suddenly, the MAG jammed and a little more miracle vaseline was used to get it working. The small group held off bands of terrorists for hours and even captured a few, along with their weapons. The army finally arrived and took the injured men and women away. They also took the captured terrorists with them, but not before Daniel gave one murderer a strong kick that knocked him to the ground. The kick did not change anything - but it made Daniel think that the only way to fight evil is by doing good, by being good, wherever he went. The way to take revenge is by being a shining light. That is the true victory.

לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THOSE AND AN UNEQUALLED HISTORIAN אמר ה' צבאות ... (זברי' ד-ו)

speaks to a moment far beyond the second *Bais Hamikdash*. In fact, he speaks to the third and final *Bais Hamikdash* whose foundation stone was laid by the second Temple. Still, the Navi's led to a vision in which he is shown the seven -armed Menorah of the Bais Hamikdash and how each of its lights is fed with the oil through seven separate tubes. But what is the meaning of this wondrous *menorah*?

R' Shamshon Raphael Hirsch zt"l explains that the Navi tells us how this Menorah bears the very tree on which the oil -yielding olives grow and ripen. In essence, it is a *Menorah* that bears and maintains everything that is required for giving light. This is a proclamation by *Hashem*, for Zerubavel, the

תורת הצבי In the Haftorah of Shabbos Chanukah, Zecharia HaNavi leader of the Jewish people during the second Temple era, explaining that the foundation stone that was being laid for the second *Bais Hamikdash*, and for whose ideal completion all the coming generations are called upon to work, should know, that "not by force of arms, nor by physical strength will it be accomplished, but only by Hashem's Spirit." It is a lesson for all human society to know - every individual person, even the seemingly weakest and smallest - that as soon as he is imbued with the holv spirit of *Hashem* nothing can stop him. With such strength he possesses the strength of giants to accomplish his work and Hashem will help him.

On Chanukah, in the dead of the dark winter, the Menorah serves to lighten our way and teach us this profound lesson.

וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את המאי אני מזכיר היום ... (מא-מ)

Last week we read about the encounter between Yosef Hatzddik and Pharaoh's two ministers, when he interpreted their respective dreams. Although Yosef gave an accurate and positive prediction for the שר המשקים and asked for a relatively small favor in return (to bring Yosef's plight to Pharaoh's attention), the man acted like an ingrate and neglected to do so. The question is, why did Yosef offer a good tiding for the שר המשקים and not the baker?

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The **Bas Ayin**, **R' Avraham Dov Ber Auerbach of Avritch** zt"l (whose recent yahrtzeit was reverently remembered worldwide), answered as follows: Yosef, after being sold, realized that his brothers exhibited a *sinah*, a certain hatred towards him (obviously it is in our limited capacity to understand this.) He knew that he had to work on achdus. In mikvaos, there's a halacha that rain water in the adjacent pit must touch, every so often, the water in the actual mikvah. This idea is called השקה. The word משקים shares that root. Whereas אופים implies anger, אף *Yosef Hatzddik*, homiletically, associated that middah of hashaka - achdus - with life, and the middah of nor - anger and discord - with death. Hence their respective dream interpretations. Once he had internalized that idea, the path was paved for the next step in the master plan and he was freed.

We find a stark contrast between the *neiros* of *Chanukah* and the *havdala* candle. A *havdala* candle must be comprised of a few wicks resembling an אבוקה, a torch, while the ער חנוכה must be a single wick. The reasoning is that several intertwined wicks, forming one singular but stout wick, teaches us the concept that we, as people, must possess the *middah* of *achdus* unity. But on *Chanukah*, which is a time of הלל והודאה, we must recognize and appreciate those who have contributed to the whole unit. Hence, it's just one wick. On this very Chanukah, may Hakadosh Boruch Hu bring us all the many needed yeshuos and nissim to Klal Yisroel the world over, as we gather together, as one, to celebrate גראש וביתו A Freilichen Chanukah.

משל למה הדבר דומה ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו על אחינו ... (מב-כא) משל: An incredible story is told about a woman who had gone through Auschwitz and rebuilt her life in the French city of Bay. One *Erev Shabbos*, she prepared her *Shabbos* food and left a pot on the fire while she went out to the market to buy something. While she was out, the wooden cabinet in the kitchen caught fire, and in a short time, the fire destroyed almost her entire house and all of its contents.

Her neighbors did not know how this unfortunate woman would hold herself together in the face of the great damage, as they knew she barely managed to recover from the devastation that had already ravaged her life. They rushed to the residence of the illustrious **R' Mottel Pogromansky** zt"l, who lived nearby, to ask his advice on how to tell this lady who still didn't know that her home was destroyed.

R' Mottel sank into his thoughts, and then said, "Wait for her nearby, and before she enters her home and sees what happened, tell her that the house went up in flames and add, that if she accepts the situation with love and joy, not even expressing one sigh from her mouth, Mottel Pogromansky promises her that she will be blessed with the children she has vet to give birth to above the natural way."

They hurried to the house and when she returned, told her everything that R' Mottel had said. With supernatural courage she accepted her fate, and didn't emit one sigh from her lips. The following year she had a daughter, and later she had another, and eventually a third child, a son! נמשל: Great reward awaits those who accept the will of

Hashem, even in the most challenging times. This was most often the catalyst for great moments in history. Especially on Chanukah, may we all merit such blessings.

מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעמים וממאים ביד מהורים ... (על הניסים)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

It is interesting that the root of the word "שמע" - "*eight.*" Is it a coincidence, then, that "שמענה" - "eight." Is it a coincidence, then, that

we celebrate eight days of *Chanukah* due to the little oil that lasted eight days? Of course not! The number 8 has a much greater significance. It is considered "למעלה מן הטבע" - higher than the normal physical world, supernatural if you will. Seven symbolizes nature - the world was created in 7 days; Eight is greater, more spiritual, elevated above nature.

A baby boy receives his *Bris* on the eighth day because he becomes more than a typical physical human, he becomes a holy and lofty Jew! The פר שמע was much more than a simple container of oil. It was a container of hope, a tiny spark of Kedusha. meant to reignite the pure spirituality of *Klal Yisroel*, in order to overcome the dark, impure and defiled world that the Greeks imposed. When the Jews found one little container of pure oil, they saw that there was still hope for Ruchnius, for Kedusha. But when the oil lasted for eight full days, they heard the message loud and clear: Even with one tiny spark of *Kedusha*, *Yiddishkeit* will thrive! All one needs is a spark to rebuild and replace all that was lost!

In "Al Hanissim" we say: "רבים ביד מעטים" - "The many (given into) the hands of the few." The "many" refers to the mentality of Greece. More and more materialism, non-stop pleasure, a life full of endless amusement and immorality. On Chanukah, this was conquered by the "few"; the Torah mentality of being "מסתפק במועט" - "Satisfied with less." We, too, must focus less on our Gashmius, and more on our Neshamos, our Ruchnius - on becoming "heiligen" spiritual Jews!

Hashem is educating us through the miracles of Chanukah to seek Him out and find yeshuah and hatzlacha - salvation and success - even when they are hidden from view; in the sun, the sky, the trees - every "natural" occurrence. Chanukah stands for - "חעד ה" the education of the recognition of *Hashem* as the only One to Whom it is justified *Lehodos u'lehallel*.